

Paul de Munnik en Wouter Planteijdt, de perfecte muzikale match

• Jacques J. d'Ancona •

Het is zijn tweede theaterconcert als solist. Toch levert Paul de Munnik in Goed Jaar geen duplicaten af uit 2017. Twee jaar geleden legde hij lijntjes naar grote namen, idolen die hij aantrof op wereldpodia. Ook nu komt hij met anekdotische verhalen, maar hij houdt ze bespiegelend dichtbij huis en Wouter Planteijdt laat hem lekker zijn gang gaan. Op twee gitaren en slagwerk ontstijgt Planteijdt het cliché 'begeleider.' In volstreekte harmonie vormen ze een perfecte match. Dit leidt naar een bevrijdende spanning, op grond van het motto dat je altijd opnieuw kunt beginnen. Een stap weg van het vertrouwde pad.

Sinatra

Zo is het. Aan een lied van Sinatra onttrekt De Munnik een pracht vertaling van *A very good year*. Voor hem voldoende om er voor de rest van de avond een authentiek persoonlijk document op te baseren. Als performer, chansonnier en tekstdichter positioneert hij zich hiermee bij de top van dit land. Het is een karakteristiek beeld: mijn schaduw is ouder dan ik me voel...

Doordachte arrangementen

Op zich is leeftijd een onderwerp om te vermijden. De Munnik voelt zich onrustbarend behaaglijk bij een potje lullen, maar hij ziet kans zichzelf tot de orde te roepen. En naarmate de avond vordert, bereis je met die twee mannen hun opwindende muzikale territorium waarvan zij de grenzen open laten. Doordachte arrangementen staan voor driftige ritmes die ze afwisselen met ingetogen, verstilde ballads en een blues op hun tijd.

Zelfportret

Heftig oplaaiend applaus pookt Paul de Munnik niet op. Het leidt immers af van de zaken die hij vocaal en verbaal van plan is te melden. Zoals het zelfportret van een schooljongen die niet de snelste of de slimste was, maar wel de meest stabiele. Daaruit groeide kennelijk de man die hij is. Dat krijg je te horen, onder meer in een treffend liedje over (de dood van) zijn moeder. Om te janken, maar zover gaan we niet. Dat mag Planteijdt veroorzaken op zijn snaren.

Weg van de sleur

Status en roem werden geconstrueerd in een verleden dat onzegbaar ver weg lijkt... De Munnik komt er slechts in één regel op terug. De liedjes zijn niet de vrolijkste, meldt hij ten overvloede. Daarvoor kun je elders terecht. We hadden het begrepen. De subtiele opbouw in de cadans van het programma markeert zijn vertrouwen om chaos te ordenen en te verzinnen wat we zelf niet hadden bedacht. Het komt neer op het zoeken naar vrijheid en verwondering, los te komen van sleur. Het is typerend. Een kleine song als *Jij bent de mooiste* die ik ken, verzandt niet gewoontjes in opspattend sentiment. Hij durft het aan, de ontmoeting in een zaal met medestanders, die zich met hem overgeven aan 'een zee van dromen'.

Het is geen testament, geen pretentieuze beginselverklaring. Goed Jaar is een geweldig sterke voorstelling.

Feiten op een rij:

Gebeurtenis: theaterconcert Goed Jaar Met: Paul de Munnik (teksten, composities, zang, toetsen, gitaren) en Wouter Planteijdt (gitaren, slagwerk) **Regie:** Koos Terpstra **Lichtontwerp, vormgeving:** Jantje Geldof **Techniek:** Jeroen Oosterveld **Productie:** George Visser **Gezien:** 10/1 Groningen, De Oosterpoort **Publiek:** 365 **Nog te zien:** 22/3 Drachten, De Lawei